USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. 18669/22/5100-00460-711896, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 6. 3. 2023, č. j. 59 Af 27/2022-48,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou domáhal u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“) zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. 18669/22/5100-00460-711896. Krajský soud usnesením ze dne 6. 3. 2023, č. j. 59 Af 27/2022-48, zastavil řízení o žalobě z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[2] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[6] Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 9. 5. 2023, č. j. 2 Afs 89/2023-24, o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti tak, že oba návrhy zamítl. Osvobození od soudních poplatků stěžovateli nepřiznal z důvodu, že kasační stížnost je zjevně nedůvodným návrhem, v důsledku čehož nebyly splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce. Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 5. 2023, stanovená lhůta uplynula dnem 26. 5. 2023.

[7] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu reagoval pouze podáním ze dne 26. 5. 2023, v němž opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Uvedl, že došlo ke zcela zásadním změnám rozhodných skutečností, v daném případě se nejedná o zjevně neúspěšný návrh, neboť se domáhá nápravy zločinů.

[8] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl první žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Na tom se ani po uplynutí jednoho měsíce nic nezměnilo. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádostech stěžovatele v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[9] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen. S ohledem na zastavení řízení o kasační stížnosti již soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, a to chybějící zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením ze dne 9. 5. 2023 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení

advokátem (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[11] Soud nepřihlédl k námitce podjatosti ze dne 24. 4. 2023. Stěžovatel námitku nijak blíže neodůvodnil a omezil se pouze na citaci textu § 8 odst. 1 s. ř. s. Přitom ze svých dřívějších věcí podaných u zdejšího soudu je seznámen s požadavkem na konkrétní uvedení důvodů námitky podjatosti (viz např. usnesení NSS ze dne 1. 2. 2023, č. j. 10 Afs 181/2022-20, ze dne 2. 2. 2023, č. j. Nao 27/2023-25, a ze dne 27. 2. 2023, č. j. Nao 5/2023-64). Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel obdobné paušální a obecné námitky podjatosti v řízeních před zdejším soudem uplatňuje pravidelně (viz např. výše zmíněné usnesení č. j. 10 Afs 181/2022-20 a v něm citovaná další rozhodnutí). Nejvyšší správní soud v tomto stěžovatelově postupu již spatřuje případ zneužití práva, a k takovému úkonu proto v souladu s judikaturou nepřihlížel (obdobně v případě stěžovatele NSS postupoval již v usnesení č. j. 10 Afs 181/2022-20 a rozsudku ze dne 10. 2. 2022, č. j. 1 As 8/2022-21, obecně ke zneužití práva poté srov. rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, ve vztahu k námitce podjatosti srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 10. 2018, sp. zn. II. ÚS 3209/18, body 9 a 10, a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, bod 27).

[12] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu